

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Sžk/28/2021
Identifikačné číslo spisu: 6020200053
Dátum vydania rozhodnutia: 28. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6020200053.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej a prof. JUDr. Juraja Vačoka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Electra Works Limited, so sídlom Suite 6, Atlantic Suites, Europort Avenue, Gibraltár, zastúpeného: HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava, IČO 36 856 584, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom Križkova 949/9, 811 04 Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24Sa/3/2020-30 ECLI:SK:KSBB:2021:6020200053.1 zo dňa 25. marca 2021, v konaní o správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, jednomyselne takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24Sa/3/2020-30 ECLI:SK:KSBB:2021:6020200053.1 zo dňa 25. marca 2021 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I. Postup orgánu verejnej správy pred začatím správneho súdneho konania

1. Dňa 14.07.2017 vykonalo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „Finančné riaditeľstvo“) u žalobcu dozor nad poskytovaním zakázanej ponuky podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 171/2005 Z. z.“), pričom zistilo, že na adrese webového sídla (<<https://www.bwin.com>>) žalobca ponúka hazardné hry prevádzkované prostredníctvom internetu, na ktoré nebola udelená licencia podľa zákona č. 171/2005 Z. z. Finančné riaditeľstvo zaslalo žalobcovi výzvu na ukončenie poskytovania zakázanej ponuky v lehote 10 dní a nakoľko v tejto lehote nebolo jej poskytovanie ukončené, zaradilo toto webové sídlo na zoznam zakázaných webových sídiel.

2. Na základe žiadosti Finančného riaditeľstva zo dňa 10.08.2017 podanej podľa § 15b ods. 7 veta prvá, ods. 8, 9 zákona č. 171/2005 Z. z. Krajský súd v Banskej Bystrici príkazom č. p. 6Ntn/1/2017 zo dňa 11.08.2017 zamedzil prístup k webovému sídlu <<https://www.bwin.com>> v rozsahu dostupnosti internetových stránok prevádzkovaných pod doménou bwin.com z územia SR, vrátane všetkých

príslušných domén nižšej úrovne, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka voči právnickým osobám a fyzickým osobám a poskytovateľom elektronických komunikačných sietí a elektronických služieb.

3. Na základe ďalšej žiadosti Finančného riaditeľstva zo dňa 04.09.2017 podanej podľa toho istého ustanovenia zákona č. 171/2005 Z. z. Krajský súd v Banskej Bystrici príkazom č. p. 6Ntn/6/2017 zo dňa 18.09.2017 zamedzil vykonanie platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu: IBAN:W ktorý používa žalobca ako osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky voči právnickým osobám alebo fyzickým osobám poskytujúcim platobné služby, a to dovtedy, kým nepominú dôvody na vydanie príkazu.

II. Konanie pred správnym súdom

4. Žalobca podal na Krajskom súde v Banskej Bystrici (ďalej aj len „správny súd“) voči Finančnému riaditeľstvu žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy, pričom za nezákonné zásahy Finančného riaditeľstva do svojich práv a právom chránených záujmov považoval zaradenie webového sídla žalobcu na zoznam zakázaných webových sídiel a podanie žiadostí o vydanie súdnych príkazov (označených v bode 2 a 3 tohto uznesenia) na zamedzenie prístupu k webovým sídlam a zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby (ďalej aj „súdne príkazy“), pričom navrhol zakázať Finančnému riaditeľstvu pokračovať v napadnutých zásahoch a uložiť mu povinnosť obnoviť stav pred zásahmi tak, že Finančné riaditeľstvo bude povinné vyradiť webové sídlo www.bwin.com <<http://www.bwin.com>> zo zoznamu zakázaných webových sídiel, o vyradení upovedomiť súdy, ktorým podalo žiadosti o vydanie súdnych príkazov a tiež ich požiadať bezodkladne o zrušenie príkazov č. p. 6Ntn/1/2017 zo dňa 11.08.2017 a č. p. 6Ntn/6/2017 zo dňa 18.09.2017. Navrhol tiež rozhodnúť (určiť), že žalovaný (Finančné riaditeľstvo) vykonal neoprávnený zásah tým, že požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici o vydanie súdnych príkazov.

5. Žalobca v správnej žalobe uviedol, že následky uvedených zásahov do jeho práv a právom chránených záujmov naďalej pretrvávajú. Poukázal na to, že je právnickou osobou založenou podľa práva štátu Gibraltár a je oprávnený na základe platných licencií prevádzkovať hazardné hry prostredníctvom internetu na území Európskej únie. Tvrdil, že boli porušené jeho práva garantované článkom 49 a článkom 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ohľadom slobody trhu EÚ, slobody usadzovania a slobody poskytovania služieb. Namietal tiež, že nemal možnosť sa proti postupu Finančného riaditeľstva účinne brániť, keďže mu nebola doručená zápisnica o vykonanom dozore zo dňa 14.07.2017, neboli mu doručené ani súdne príkazy a dozvedel sa o nich len po ich zverejnení na internetových stránkach Finančného riaditeľstva.

6. Správny súd uznesením č. k. 24Sa/15/2017-146 zo dňa 31.05.2018 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) správnu žalobu odmietol ako neprípustnú. Na základe kasačnej sťažnosti žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd kasačný uvedené uznesenie správneho súdu zrušil uznesením sp. zn. 8Sžk/41/2018 zo dňa 29.01.2020 (ďalej aj „zrušujúce uznesenie“) a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd v zrušujúcom uznesení najprv konštatoval, že štátny dozor nad prevádzkovaním hazardných hier vykonávalo Finančné riaditeľstvo podľa zákona č. 171/2005 Z. z., ktorý platil do 28.02.2019. Uvedený zákon bol s účinnosťou od 01.03.2019 zrušený a nahradený zákonom č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 30/2019 Z. z.“), podľa ktorého prešiel výkon štátnej správy v oblasti hazardných hier z Finančného riaditeľstva a ostatných orgánov finančnej správy na Úrad pre reguláciu hazardných hier (žalovaného), ktorý sa stal aj procesným nástupcom Finančného riaditeľstva v konaní o prejednávanej veci.

8. Najvyšší súd sa nestotožnil s názorom správneho súdu, že aplikovaná právna úprava, podľa ktorej Finančné riaditeľstvo postupovalo, má bližšie k právnej úprave trestného práva a poukázal na to, že Finančné riaditeľstvo ani žalovaný nie sú orgánmi činnými v trestnom konaní. Zdôraznil, že otázka zaradenia webového sídla žalobcu do zoznamu zakázaných webových sídiel v oblasti regulácie hazardných hier je vecou pôsobnosti orgánov štátnej správy podľa zákona o hazardných hrách. Mal za to, že ustanovenia o dozore nad poskytovaním zakázaných ponúk upravené v § 15b zákona č.

171/2005 Z. z. je potrebné vyhodnocovať v kontexte s predmetom a účelom zákona, ktorým je úprava pôsobnosti orgánov štátnej správy a obcí v oblasti hazardných hier. Poukázal na to, že túto štruktúru právnej úpravy hazardných hier následne prevzal aj nový zákon č. 30/2019 Z. z., ktorý za orgány štátnej správy v tejto oblasti považuje Ministerstvo financií Slovenskej republiky a žalovaného, ktorý má v zmysle § 77 zákona č. 30/2019 Z. z. vymedzenú kompetenciu nielen vykonávať kontrolu, ale aj dozor nad dodržiavaním tohto zákona vo väzbe na jeho predmet a účel vymedzený v § 1. Najvyšší súd dospel k záveru, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, pretože neboli splnené podmienky pre odmietnutie žaloby ako neprípustnej z dôvodov uvedených správnym súdom, ktorý bol povinný pristúpiť k meritórnemu prejednaniu veci v rozsahu žalobných bodov správnej žaloby.

9. Po vrátení veci na ďalšie konanie správny súd na základe pokynu najvyššieho súdu doručil žalobcovi stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky zo dňa 07.12.2017 k otázke nástupníctva žalovaného po Finančnom riaditeľstve a vyzval žalobcu na vyjadrenie, ako navrhuje vo veci rozhodnúť, a na zosúladenie petitu žaloby s okolnosťami predmetnej veci. Žalobca v písomnej reakcii zotrval na žalobe a uviedol, že nepožaduje, aby žalovaný vyradil webové sídlo www.bwin.com <<http://www.bwin.com>> zo zoznamu zakázaných webových sídiel, keďže podľa jeho informácií tak už žalovaný urobil.

10. Uznesením č. k. 24Sa/3/2020-30 zo dňa 25.03.2021 správny súd zamietol správnu žalobu a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že nakoľko žalobca už nepožaduje, aby žalovaný vyradil jeho webové sídlo zo zoznamu zakázaných webových sídiel, pôvodnému petitu žaloby v tejto časti nebolo možné vyhovieť a iný petit žaloby zodpovedajúci aktuálnemu skutkovému stavu žalobca neuviedol. Správny súd poukázal na to, že z podania žalobcu vôbec nie je zrejmé, čo bolo dôvodom vyradenia jeho webového sídla zo zoznamu zakázaných webových sídiel (ani kedy sa tak stalo), teda či žalobca preukázal, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo preukázal, že poskytovanie zakázanej ponuky ukončil (§ 85 ods. 6 zákona č. 30/2019 Z. z.).

11. Predmetom súdneho prieskumu teda podľa správneho súdu zostala žaloba len v rozsahu tvrdeného nezákonného zásahu v súvislosti s podaním žiadosti žalovaného o vydanie príkazu na zamedzenie prístupu k webovému sídlu a príkazu na zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo platobnej služby, ku ktorým žalobca navrhol, aby správny súd uložil povinnosť žalovanému bezodkladne požiadať Krajský súd v Banskej Bystrici o zrušenie súdnych príkazov.

12. Podľa správneho súdu fakt, že sudca trestného kolégia krajského súdu príslušného podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov (zákon o ochrane pred odpočúvaním), na ktorého použitie odkazuje § 15b ods. 8 zákona č. 171/2005 Z. z., vydal predmetné súdne príkazy, osvedčuje skutočnosť, že došlo k potvrdeniu naplnenia zákonných podmienok pre vydanie týchto príkazov, teda podmienok, pre ktoré bol žalobca zaradený na zoznam zakázaných ponúk. Správny súd mal za to, že mu neprináleží revidovať alebo posudzovať zákonnosť súdnych príkazov krajského súdu vydaných na trestnom úseku. Uviedol, že v hierarchii súdov nie je správny súd nadriadený súdom trestnému súdu, ktorý pred vydaním príkazov posúdil opodstatnenosť žiadostí Finančného riaditeľstva.

13. Správny súd konštatoval, že iba v prípade, ak by pominuli dôvody na vydanie súdnych príkazov podľa § 15b ods. 7 zákona č. 171/2005 Z. z., môže žalovaný požiadať príslušný súd o ich zrušenie v zmysle § 15b ods. 14 tohto zákona, pričom ide o jediný zákonom stanovený dôvod a spôsob ich zrušenia. To sa však nemôže stať na základe rozhodnutia správneho súdu, ktorým by bola uložená povinnosť žalovanému požiadať Krajský súd v Banskej Bystrici o zrušenie jeho súdnych príkazov. Správny súd vyslovil domnienku, že by nanajvýš mohol uložiť žalovanému posúdiť, či stále pretrvávajú dôvody pre vydanie príkazov alebo už pominuli. Tohto sa však žalobca v zmysle ním formulovaného petitu nedomáhal, a navyše, o tom, či skutočne pominuli dôvody pre vydanie príkazov, rozhoduje na žiadosť žalovaného ten súd, ktorý príkazy vydal, po posúdení okolností, z ktorých vychádzal pri vydávaní príkazov a ich porovnaním s novými pomermi odôvodňujúcimi ich zrušenie. Správny súd preto uzavrel, že nemôže rozhodnúť o nezákonnom zásahu do práv alebo právom chránených záujmov žalobcu, ak paralelne boli vydané iné rozhodnutia súdu, ktoré zákonnosť a správnosť postupu žalovaného (predtým Finančného riaditeľstva) potvrdili.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu

14. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. i/, g/, f/ SSP, namietajúc nerešpektovanie záväzného právneho názoru vysloveného v zrušujúcom rozhodnutí o predchádzajúcej kasačnej sťažnosti, ďalej nesprávne právne posúdenie veci a porušenie práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom správneho súdu. Napadnuté uznesenie navrhol zrušiť a vec vrátiť správnemu súdu na ďalšie konanie.

15. V sťažnostných bodoch sťažovateľ k argumentácii správneho súdu zdôraznil, že sa nedomáhal, aby súdne príkazy zrušil priamo správny súd, ale navrhoval, aby správny súd preskúmal postup žalovaného, ktorý sťažovateľ považuje za protiprávny, a uložil žalovanému, aby v namietaných zásahoch nepokračoval, najmä aby požiadal o zrušenie súdnych príkazov; tiež sa domáhal výroku o neoprávnenosti žiadostí o ich vydanie.

16. Sťažovateľ vyslovil presvedčenie, že správny súd má právomoc preskúmať správnosť a zákonnosť postupu žalovaného pri podaní žiadostí o vydanie súdnych príkazov a má aj právomoc uložiť žalovanému, aby požiadal súd o ich zrušenie. Tvrdil, že žalovaný ako orgán verejnej správy v namietanom rozsahu zasiahol do práv a oprávnených záujmov sťažovateľa a preto je správny súd povolaný k súdnej kontrole takýchto zásahov, ako to podľa sťažovateľa vyplynulo aj z uznesenia Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 8Sžk/41/2018, ktorého právnym názorom sa podľa jeho mienky správny súd neriadil.

17. Podľa sťažovateľa správneho súdu pri tomto meritórnom prieskume nebráni ani skutočnosť, že namietané zásahy viedli k vydaniu súdnych príkazov v režime podľa zákona o hazardných hrách. Poukázal na to, že krajský súd vydáva príkazy na základe žiadostí žalovaného, bez ich vecného prieskumu, pritom nevykonáva súdnu kontrolu verejnej moci, ku ktorej je naopak povolaný správny súd. Skutočnosť, že vo veci boli vydané súdne príkazy podľa sťažovateľa nijako neobmedzuje správny súd v tom, aby preskúmal zákonnosť a správnosť žiadostí žalovaného (namietaných zásahov), ktoré viedli k vydaniu príkazov. Takisto mu podľa jeho názoru nič nebráni v tom, aby žalovanému uložil v týchto zásahoch nepokračovať.

18. Sťažovateľ namietal, že správny súd svoju právomoc preskúmať a zrušiť sťažovateľom označené zásahy už druhýkrát odmietol, čím sa podľa jeho názoru dopustil jednak nesprávneho právneho posúdenia a jednak tým nerešpektoval záväzný právny názor Najvyššieho súdu. Právny názor správneho súdu, že v rámci svojej právomoci by mohol iba vyzvať žalovaného na opätovné preskúmanie, či trvajú dôvody pre pokračovanie zásahov, označil sťažovateľ za nezmyselný a poukázal na to, že vyzvať žalovaného k tomu istému môže aj sám sťažovateľ a nepotrebuje na to súdny prieskum. Navyše mal sťažovateľ za to, že dôvody vykonania zásahov nikdy nevznikli.

19. K záverom správneho súdu o neadekvátnej zmene žalobného petitu sťažovateľ uviedol, že na pôvodnom žalobnom petite zotrúva s výnimkou návrhu, aby žalovaný odstránil jeho webové sídlo z „blacklistu“. Mal za to, že žalobný petit obsahuje adekvátne nároky na prieskum ostatných namietaných zásahov a tiež nárok na vydanie určovacieho výroku.

20. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

IV. Výber z relevantnej právnej úpravy

Podľa § 2 písm. u/ zákona č. 171/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie poskytovaním zakázanej ponuky propagovanie hazardnej hry alebo prevádzkovanie hazardnej hry dostupnej na území Slovenskej republiky bez licencie podľa tohto zákona prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete.

Podľa § 15b ods. 1 zákona č. 171/2005 Z. z. dozorom nad poskytovaním zakázaných ponúk sa rozumie vyhľadávanie poskytovania zakázaných ponúk formou dozoru na diaľku a zostavenie zoznamu webových sídiel, prostredníctvom ktorých právnické osoby alebo fyzické osoby poskytujú zakázané ponuky (ďalej len „zoznam zakázaných webových sídiel“), na základe vykonaného dozoru na diaľku.

Podľa ods. 2 zoznam zakázaných webových sídiel zostavuje a zverejňuje Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky vždy v prvý pracovný deň v týždni na svojom webovom sídle. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky zodpovedá za správnosť údajov podľa odseku 3.

Podľa ods. 5 Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky nezaradí do zoznamu zakázaných webových sídiel alebo vyradí z tohto zoznamu dozorovaný subjekt, ktorý preukáže, že neposkytuje zakázanú ponuku, alebo ak bolo poskytovanie zakázanej ponuky ukončené.

Podľa ods. 7 právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje elektronické komunikačné siete a elektronické komunikačné služby, je povinná na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zamedziť prístup k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka. Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá poskytuje platobné služby, je povinná na základe príkazu súdu vydaného na základe žiadosti Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zamedziť vykonaniu platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu, ktorý používa osoba poskytujúca zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu pri poskytovaní zakázanej ponuky.

Podľa ods. 8 na vydanie príkazu podľa odseku 7 je príslušný sudca súdu príslušného podľa osobitného predpisu. Proti príkazu súdu podľa odseku 7 nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa ods. 14 ak pominú dôvody na vydanie príkazu súdu podľa odseku 7, Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky požiada príslušný súd o jeho zrušenie.

V. Právne závery kasačného súdu

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach sťažnostných bodov, ktorými bol viazaný (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

22. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu vyhodnotiť opodstatnenosť záverov správneho súdu, že mu neprináleží zaväzovať žalovaného žiadať o zrušenie súdnych príkazov a že ich zrušenie môže nariadiť len ten súd, ktorý ich vydal, a to výlučne pre pominutie dôvodov, ktoré viedli k ich vydaniu. Sťažovateľ tvrdí, že správne mu patrí právomoc preskúmať zákonnosť postupu žalovaného (predtým Finančného riaditeľstva) pri podaní žiadosti o vydanie súdnych príkazov a uložiť mu, aby požiadal o ich zrušenie. Namieta, že hoci správny súd žalobu formálne zamietol, meritórne sa jej nevenoval, čím sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a nerešpektoval záväzný právny názor kasačného súdu uvedený v zrušujúcom uznesení.

23. Ešte pred vyhodnotením sťažnostných bodov kasačný súd poznamenáva, že po prijatí zákona č. 30/2019 Z. z. správny súd v súlade s právnou úpravou pokračoval v konaní so žalovaným, na ktorého prešli s účinnosťou od 01.03.2019 právomoci Finančného riaditeľstva v oblasti štátneho dozoru nad poskytovaním zakázaných ponúk. Tu je treba pripomenúť, že správny súd sa vecou zaoberal už po druhýkrát, po predchádzajúcom zrušení jeho uznesenia o odmietnutí správnej žaloby Najvyšším súdom, ktorý v zrušujúcom uznesení konštatoval, že Finančné riaditeľstvo pri vykonaní namietaných zásahov vykonávalo pôsobnosť orgánu verejnej správy v oblasti regulácie hazardných hier, nie orgánu činného v trestnom konaní. Dospel k záveru, že správny súd má pristúpiť k meritórnemu preskúmaniu veci v medziach žalobných bodov. Správny súd sa vecou znovu zaoberal a správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol, avšak ani v tomto štádiu nepristúpil k posúdeniu kľúčovej otázky, či bola ponuka sťažovateľa zakázaná, teda či bol sťažovateľ oprávnený prevádzkovať hazardnú hru prostredníctvom internetovej siete bez príslušnej licencie udelenej podľa zákona o hazardných hrách.

24. Správny súd dôvodne poukázal na to, že sťažovateľ ustúpil zo žalobného návrhu (čiže ho vzal späť) v časti o uloženie povinnosti vyradiť jeho webové sídlo zo zoznamu zakázaných sídiel vedeného žalovaným (predtým Finančným riaditeľstvom) bez toho, aby vysvetlil dôvod zmeny tohto svojho procesného postoja. Sťažovateľ len uviedol, že podľa jeho informácií k vyradeniu jeho webového sídla zo zoznamu pristúpil sám žalovaný. Kasačný súd však upozorňuje, že ak žalovaný vyradil sťažovateľovo webové sídlo zo zoznamu z vlastnej iniciatívy, mohol tak pri dodržaní zákona urobiť

len z dôvodu (dodatočného) preukázania, že sťažovateľ neposkytuje zakázanú ponuku, alebo že poskytovanie zakázanej ponuky bolo ukončené. To by ale logicky znamenalo, že ak sťažovateľ neposkytuje zakázanú ponuku, niet právneho dôvodu, aby naďalej existovali súdne príkazy na zamedzenie prístupu k jeho webovému sídlu a k vykonaniu platobných operácií. Toto nechal správny súd bez povšimnutia.

25. Pokiaľ ide o žalobný návrh sťažovateľa na uloženie povinnosti žalovanému požiadať krajský súd o zrušenie súdnych príkazov, tu kasačný súd v podstate súhlasí so správnym súdom v tom, že sudca trestného kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý predmetné súdne príkazy vydal, tak urobil na základe preskúmania žiadostí Finančného riaditeľstva a stotožnení sa s potrebou ich nariadenia, čím ich uznal v tom čase za opodstatnené. Nemožno prehliadnuť, že žiadosti o vydanie súdnych príkazov ako i vydané rozhodnutia krajského súdu obsahujú odôvodnenie potreby zamedzenia prístupu k webovému sídlu resp. zamedzenia vykonávania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu osoby poskytujúcej zakázanú ponuku, tak ako to vyžaduje právna úprava zákona o hazardných hrách (zákon č. 171/2005 Z. z. i neskorší zákon č. 30/2019 Z. z.). Ustanovenia oboch časovo nadväzujúcich zákonov o hazardných hrách pritom nepripúšťajú opravný prostriedok proti súdnym príkazom a umožňujú rozhodnúť o ich zrušení len súdu, ktorý ich vydal, ak pominú dôvody na ich vydanie, a to na základe žiadosti žalovaného.

26. Pri hodnotení opodstatnenosti sťažovateľom uplatnenej súdnej ochrany je potrebné si uvedomiť, že citované ustanovenia zákona č. 171/2005 Z. z., ktoré sú obsahovo prakticky identické s relevantnými ustanoveniami neskoršieho zákona č. 30/2019 Z. z., neumožňujú poskytovateľovi zakázanej ponuky obrátiť sa na súd, ktorý súdne príkazy vydal, so žiadosťou o preskúmanie zákonnosti ich vydania, príp. dôvodnosti ich pokračovania. Z tohto hľadiska má prístup k súdu oprávnenému rozhodovať o vydaní alebo zrušení súdnych príkazov len orgán dozoru nad zakázanými ponukami. Niet pritom pochýb o tom, že zamedzenie prístupu k webovému sídlu, prostredníctvom ktorého sa poskytuje zakázaná ponuka, ako aj zamedzenie vykonania platobnej operácie alebo inej platobnej služby v prospech účtu používaného osobou poskytujúcou zakázanú ponuku na účely prijímania vkladu, o ktoré v prejednávanej veci ide, sú závažnými zásahmi do práv a právom chránených záujmov subjektu, ktorého sa týkajú, v danom prípade sťažovateľa. Tieto zásahy sú podľa zákona prípustné len vtedy, ak boli uskutočnené voči poskytovateľovi zakázanej ponuky, teda ponuky, ktorá propaguje nelicencovanú internetovú hazardnú hru alebo jej prevádzkovanie. Je zrejmé, že ak by ponuka poskytovateľa nebola zakázaná, išlo by o zásah nezákonný.

27. Sťažovateľ v žalobných bodoch (25 - 47) správnej žaloby rozsiahlo argumentuje, prečo sú podmienky udeľovania licencií na prevádzkovanie hazardných hier prostredníctvom internetu stanovené v zákone č. 171/2005 Z. z. v rozpore s článkom 49 a článkom 56 ZFEÚ, ako aj s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ, keď tvrdí, že obmedzujú slobodu usadzovania a poskytovania služieb v rámci Európskej únie. Jeho argumentácia poukazuje na to, že ako právnická osoba založená, licencovaná a regulovaná podľa práva štátu Gibraltár, disponuje oprávnením na prevádzkovanie stávkových a hazardných hier prostredníctvom internetu, a to na základe licencií č. 050 a č. 051 udelených Komisárom pre hazardné hry v Gibraltári. Tvrdí, že na prevádzkovanie hazardných hier prostredníctvom internetu na území Slovenskej republiky nepotrebuje licenciu podľa zákona č. 171/2005 Z. z. resp. zákona č. 30/2019 Z. z., a teda jeho ponuka nie je zakázaná. V žalobnom návrhu (petite) správnej žaloby navrhol správnenému súdu rozhodnúť, že žalovaný vykonal neoprávnený zásah do právneho postavenia sťažovateľa tým, že požiadal Krajský súd v Banskej Bystrici o vydanie súdnych príkazov.

28. Správny súd sa uvedeným žalobným bodom a ani spomenutému návrhu na určenie nezákonnosti žiadostí o vydanie súdnych príkazov vôbec nevenoval a svoje rozhodnutie o zamietnutí správnej žaloby v podstate postavil na procesných aspektoch uplatneného nároku a na nedostatku právomoci správneho súdu posudzovať zákonnosť súdnych príkazov. Sťažovateľ dôvodne namieta, že správny súd nerešpektoval závažný právny názor kasačného súdu uvedený v zrušujúcom uznesení, ktorým uložil správnenému súdu preskúmať zákonnosť namietaných zásahov v medziach žalobných bodov a že týmto svojím postupom zároveň znemožnil sťažovateľovi domôcť sa preskúmania zákonnosti postupu žalovaného v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces. Kasačný súd zdôrazňuje, že o zaradení nového webového sídla prevádzkovateľa hazardných hier do zoznamu zakázaných webových sídel nevydáva orgán dozoru nad zakázanými ponukami formálne rozhodnutie, ktoré by bolo dotknutému prevádzkovateľovi oznámené a ktoré by mohol podrobiť súdnemu preskúmaniu na základe žaloby

proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 a nasl. SSP). Preto možno zaradenie webového sídla prevádzkovateľa do zoznamu zakázaných webových sídel, ako aj ďalšie úkony orgánov štátneho dozoru na to nadväzujúce, preskúmať len na základe žaloby proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy (§ 252 a nasl. SSP), ako to urobil v prejednávacom prípade sťažovateľ.

29. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že v záujme zabezpečenia uplatnenej ochrany práv a právom chránených záujmov sťažovateľa je potrebné uznesenie správneho súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušiť ako nezákonné a vec mu znovu vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom správny súd predovšetkým posúdi, aké právne dôvody opodstatňujú pretrvávanie súdnych príkazov, ak už sťažovateľovo webové sídlo nie je zaradené do zoznamu zakázaných webových sídel, teda ak už zjavne neposkytuje zakázanú ponuku. Pokiaľ súdne príkazy naďalej platia, potom bude úlohou správneho súdu, hoci nie je nadriadeným súdom krajskému súdu, ktorý vydal súdne príkazy, posúdiť opodstatnenosť trvania týchto príkazov a rozhodnúť o žalobnom návrhu na uloženie povinnosti žalovanému požiadať príslušný súd o ich zrušenie, pretože inak by sťažovateľovi opätovne odoprel prístup k súdnej ochrane. Na základe žalobných bodov a v zmysle žalobného petitu správny súd preskúma aj zákonnosť postupu žalovaného (Finančného riaditeľstva) v súvislosti s vyhodnotením otázky, či bola ponuka sťažovateľa od počiatku zakázaná a či boli žiadosti o vydanie súdnych príkazov neoprávneným (nezákonným) zásahom do sťažovateľových práv a právom chránených záujmov.

30. Správny súd v ďalšom konaní rozhodne aj o náhrade trov kasačného konania v zmysle § 467 ods. 3 S.s.p.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.